

НЕЙМІНГ ТА СТВОРЕННЯ НОВОГО БРЕНДУ НА РИНКУ ПРОДУКТІВ ТВАРИННИЦТВА

Розглядаються підходи щодо застосування проективних методик при вивченні асоціативного поля споживча.

Ринок товарів тваринництва, як і 80% ринку сільгосппродукції, продається без торгівельних марок. Виробники вигадали торгівельні марки для всіх видів однородних товарів: вода, сік, земля для посадки рослин, бетон та інше, однак брендування сільгосппродукції по всьому світу, та особливо в Україні, все ще лишається на початковому етапі розвитку.

Продукти тваринництва, такі, як м'ясо, яйця – традиційно відносяться до продуктів, що продаються під маркою No Name. Частіше за все це така ситуація складається через те, що більшість такої продукції продається на ринку та при виборі в такому випадку головним критерієм є їх ціна та привабливий зовнішній вигляд.

Для супермаркетів, що зараз розвиваються в нашій країні, головним крітерієм буде наявність бренду або одного виробника на велику номенклатуру продукції. Це обумовлюється тим, що з таким постачальником легше працювати та продукція вже фасована.

Також актуальним є вопрос розробки бренду виробником продукції тваринництва. Зараз на ринку існує сильна конкуренція виробників готової продукції – кобасних виробів, напівфабрикатів тощо. На ринку ж сиріх продуктів ситуація характеризується присутністю двох сильних брендів – „Наша Ряба” та „Гаврилівські курчата”. Ці виробники представляють свою продукцію здебільшого у власних павільонах на організованих ринках.

Таким чином, розвиток брендів на ринку сільгосппродукції знаходиться в початковому стані, дане питання не освітлювалося із всіх сторін ні українськими науковцями, ні науковцями країн СНД.

Постановка задачі. На вітчизняному ринку пionерами брендування в

даній категорії продукції виступили ТМ «Наша Ряба» та «Гаврилівські курчата», запропонувавши на ринок якісно новий продукт – свіже курине м'ясо, до цього на ринку брендованих продуктів були присутні тільки заморожні кури. А тим покупцям, які хотіли купити якісну домашню незаморожену курку, приходилося йти на тихійший ринок.

Ні для кого не є секретом, що більшість сучасних товарів, які споживає може знайти в супермаркеті (продуктовому, електроніки, комп’ютерному, для дому) мало чим відрізняються один від одного. А якщо конкретні товарні відмінності малі або можуть бути повторені конкурентами в дуже короткі строки, то виникає питання – як змусити споживача купувати саме цей товар? Сучасний маркетинг знає тільки одну відповідь на це питання - бренд.

Таким чином, перед нами стоїть завдання – вивести бренд на ринок фактично однорідної продукції та показати споживачу ті переваги, які він отримає при споживанні саме наших продуктів.

Методологія. Методологічною основою є фундаментальні теоретичні положення економічної теорії та маркетингу; загальнонаукові методи, зокрема системного аналізу, наукової абстракції, аналіз статистичних даних та історичних аналогій.

Поняття бренд відноситься до найбільш суперечливих і досі в літературі не має однозначного визначення. Наприклад, Пол Фелдвік визначає його, як набір сприйняттів в свідомості споживача (*Paul Feldwick, DDB UK*).

За визначенням М. Томи, „Бренд - сума всього, що люди знають, думають та відчувають щодо вашої компанії, послуги або товару [9].

Джеймс Грегорі дав таке визначення: „Бренд – це не річ, продукт, компанія або організація. Бренди не існують в реальному світі – це ментальні конструкції. Бренд краще за все описується як сукупність досвіду людини, його сприйняття речей, продуктів, компаній та організацій. Бренди існують у вигляді свідомості конкретних людей, або суспільства”[10].

Філіп Котлер так визначив бренд: назва, термін, символ або дизайн (або ж композиція цих понять), яке означає вид товару чи послуги окремого виробника (або ж групи виробників), які виділяють його серед товарів та послуг інших виробників.

Д. Д’Алесандро визначає бренд як «більше, ніж рекламу або маркетинг. Це все, що приходить в голову людині стосовно продукту, коли вона бачить

його логотип або чує назву» [11].

Для побудови правильного, сильного бренду спочатку необхідно визначити основні цінності, на яких він буде ґрунтуватися. Ці ж цінності і лягуть в основу неймінгу продукції.

Надалі під **неймінгом** будемо розуміти „процес професійної розробки назви бренду, фірми, яка повинна закінчуватися регістрацією товарного знаку”.

Неймінг за своєю суттю ґрунтуються на проективному методі, де істотний вплив мають класичний психоаналіз, холістична психологія і експериментальні дослідження [1]. Ці напрями в психології прийнято вважати теоретичними джерелами проективного методу.

Психоаналіз, як головне теоретичне джерело внесло до проективного методу основні пояснювальні категорії: "принцип проекції" як "захисний механізм", "несвідоме". Проективні методики, з погляду психоаналізу, направлені на діагностику причин дезадаптації особи, несвідомих потягів, конфліктів і способів їх дозволу (механізмів захисту). Умовою будь-якого проективного дослідження є невизначеність тестової ситуації. Це сприяє зняттю тиску реальності, і особа в таких умовах проявляє не конвенційні, а властиві для неї способи поведінки. Процес взаємодії особи з малоструктурованим стимульним матеріалом носить характер проектування, тобто винесення зовні несвідомих потягів, інстинктів, конфліктів і т.д. Холістична психологія внесла до проективного методу розуміння особи як цілісної, унікальної системи. Отже, пізнання суб'єктивного внутрішнього світу особи повинне виключати її вивчення шляхом виявлення деяких загальних закономірностей і їх зіставлення з "середньою особою" (як в стандартизованих методах). Відносини особи і її соціального оточення є процес структуризації "життєвого простору" в цілях створення і підтримки "особистого миру". Проективний експеримент, з погляду холістичної психології, моделює ці відносини: випробовуваний перед лицем невизначененої ситуації отримує свободу у виборі елементів "життєвого простору" і способів їх структуризації [2].

Експериментальні дослідження New Look внесли до проективного методу нові пояснювальні категорії: "контроль" і "когнітивний стиль", а також розуміння процесу сприйняття як селективного (виборчого) щодо стимулів: 1) релевантних (відповідних), 2) що суперечать і 3) загрозливих потребам індивіда. Проективна продукція, або, іншими словами, "відповідь" респондента на поставлене завдання, з погляду New Look, розглядається як результат складної

пізнавальної діяльності, в якій воєдино спаяні як когнітивні (пізнавальні), так і афектно-мотиваційні компоненти особи, тобто "когнітивний стиль" і "контроль" [2]. Відносно неструктуроване завдання, яке допускає необмежену різноманітність можливих відповідей, – одна з основних особливостей проективних методик. Тестування за допомогою проекційних методик – замасковане тестування, оскільки респондент не може здогадатися, що саме в його відповіді є предметом інтерпретації експериментатора. Проективні методики меньш схильні до фальсифікації, чим опитування, побудовані на відомостях про індивіда.

Існує проблема стандартизації проективних методик. Деякі методики не містять математичного апарату для об'єктивної обробки отриманих результатів, не містять норм [3].

Проективні методики дозволяють відповісти на такі пошукові питання, як:

Чому споживачам подобаються або не подобаються ті або інші товари?

Чому вони звичайно купують їх саме в цьому місці продажу?

Що впливає на їх рішення про вибір того або іншого продукту?

Який імідж марки склався в очах споживачів?

Які моменти в рекламі могли б зробити вплив на бажання споживачів купити продукт?

Які герої \ персонажі можуть бути використані в рекламі? і т.д.

На перший погляд, відповіді на ці питання можна отримати прямо запитавши споживачів, але в цьому випадку велика вірогідність отримати помилкову інформацію. Часто реальний стан речей не усвідомлюється людиною, оскільки ховається від його свідомості за допомогою психологічного захисту. «Психологічний захист — спеціальна регулятивна система стабілізації особи, направлена на усунення або зведення до мінімуму відчуття тривоги, пов'язаного з усвідомленням конфлікту» [4].

Основна відмінність якісної методології дослідження лежить в можливості розкрити суб'єктивні причини поведінки людини, які часто неусвідомлені та зрозуміти їх доволі важко [8].

Проективні методики дозволяють «обдурити» свідомість людини і обійти психологічний захист. Тобто, таким чином, ми можемо дізнатися реальне відношення споживачів до досліджуваного предмету. Найчастіше психологічний захист спрацьовує в наступних ситуаціях:

- Споживачі часто соромляться негативно відгиватися про досліджувану

